

איך לסדר את הקונקרציה: שני אמרגנים אוסטריים נטעו ללונדון כדי לרכוש את זכויות ההצגה הלך עם הרוח, עיבוד מוסיקלי מצליח מאוד לספר של מרגרט מיצ'ל. המשאומתן התינהל בסודי-סודות, כשהשניים מיתחרים ביניהם על המוצר, ואז לפתע, יצא אחד מהם בהכרזה לעיתונות: "מחזמר הזה נמצא ברידה ואינו מתאים לשוק ה' אוסטרי". הסיבה להצהרה התבררה לחרת — המיתחרה קנה את הזכויות.

ספרים

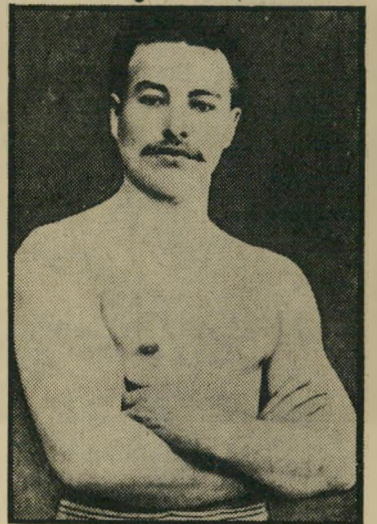
זיכרונות סופרי ישראל

"הימים היפים" של שלמה שבא — הוצאת ליון אפשטיין, 238 עמודים, המחיר 17.80 ל"י, 1972.

גוסטאלגיה היא עניין של גיל. ולפי מבל הנוסטאלגיה המסופרת, שיועד על דוכני הספרים בשבועות האחרונים, נראה כי נצחישראל חי אומנם, אך המון זמן. הספרות המשגשגת אודות הימים הישנים והטובים של חולות רחוב רוטשילד ויקבי הנדיב הידוע, עלולה להטעות זרים לחשוב. כי המדובר בהיסטוריה של 700 שנה, ולא של שבע עשרות שנים (פחות או יותר). המפרידות בין פתיחתה של "הסינמה הידועה" ערך לבין רדינג ד'.

לתוך ביצה זו של זיכרונות מונק שלמה שבא, וראשו קדימה. הוא נובר שם בקר קעית הטון ולא מניח לאף בישליק או שלינג, שקבור במעמקים, להתחמק מבין אצבעותיו המפששות.

בעבודת מחקר ראוייה להערכה, הוא מלמד לדרוש שלא ידע את יחזקאל חנקין, אלוף המתאבקים ומייסד החכבר, מתי הגיעה הפתיליה הראשונה לארץ, מתי הרעים הגרמפון הראשון ואיזה "תמונות נעות" הציג הראינוע הראשון בארץ קרדשו.

מייסד "מכבי" חנקין ארץ צעירה —

נואת דן בן-אנוש ונתיבה בן-יהודה

מדור זה הוא תוספת למזון המפורסם של דן בן-אנוש ונתיבה בן-יהודה. הקוראים מוזמנים לשלוח למערכת מלים וכיטוים משלהם.

תססה לי, אני לא הכושי שלך

קדר ש', בלשון הצבא: עונש בלתי חוקי. עיון מכוון להשכיח סדר ומשמעת, על-פירוב לאחר שעות האימונים הרגילות בקורס. "קצת צחקנו במסדר בבוקר, או המפקדים עשו לנו בשתיים בלילה קדר נוראי."

צ' לוי ביטוי תגובה, המביע זילזול, הש' פלה, אי-התחשבות בדובר, סירוב.

א: "אולי תפסיק להשתין כאן?" * ב: "גוע לי!" * א: "בחור! אתה לא יודע שאסור לעשן בקולנוע?" * ב: "אתה יודע משהו? גע לי!"

קופקה ש', ערימה קטנה של חומר כלשהו; גבעונת קטנטנה של חול, לצורך הגבהת הגולה, במישחק הגולות.

"היתה סופת חול נוראה כל הלילה, ובבוקר קר מצאנו מתחת לכל חור בנג — קופקה של חול צהוב." * "חניונים סידרו לנו! עלייד כל עץ קופקה של קפה."

פיגלה ת', כינוי חיבה לנערה צעירה ונאה; לשון פנייה לאישה אהובה.

"פיגלה, אני יכול לחזר אחריך קצת? טוב, אז בואי נעשה הכרה." * "מה, אין לך אף אחת? שמע, יש לי בשבילך פיגלה, לא-נורמלית."

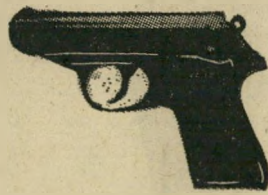
רצפה ש', גבול תחתון, מינימום, בסולם משכורות, או בסולם מיסים וכו'. "משפחות שהכנסתן עולה על הרצפה — יחזירו באמצעות מיסוי חלק מן התוספת לקצ' בתן." ("ירחון העבודה והביטוח הלאומי" 9.72).

לא הוציא את האף החוצה ביטוי שמשמעותו: ישב סגור בביטון, מפחד, מחמת הבושה, בגלל תנאי מזג אוויר גרועים וכדומה. "אחרי שהתגרשה לא הוציאה את האף החוצה — שנתיים." * "הוא כבר השוויץ לכר לם שאו-טריטו הוא טס למינכן, ואז באה ההח' לטה בממשלה, לא בא בחשבון. אז הוא הלך הביתה ולא הוציא את האף החוצה עד שכל העניין נגמר."

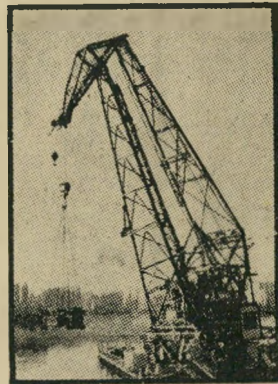
קצר תקלה במהלך העניינים התקין, בהבנה או בתפישה. "מה אתה לא תופש?! אני אומר לכם שיש לו קצר במוח." * "לפעמים הבן-אדם תופש קצר בשכל ונכנס לצרות." * "בהתחלה הכל הלך חלק כמו על המאה ופתאום באמצע נהיה איזה קצר, אף אחד לא זכר את התפקיד שלו, כולם התבלבלו ונהיה בלגן — זוועה."

קשה לדעת מהם הארכיונים שמתוכם העלה שבא סיפורים פיקנטיים, אך ישנם אף כאלה. סיפורי אהבות סוערות של סוף המאה ה-19, רכילות על נערי שעשועים מתחילת המאה ה-20, חיילי מלאי תאוה וחשק ביפו, שאז עוד היתה כולה עתיקה, לא רק איזור הגאלריות, חיי האהבה הנסתרים מעיין של פקדי הברון (גואפים ששום זאב דיזנגופי לא היה כוש במעלליהם, אילו יוחסו לו), ועוד כהנה

תססה לי, אני לא הכושי שלך

הרגת אותי עם הזיכורים שלך

את זו לא תרים עם מונף

וכהנה סיפורים ואגדות המעמידים אותנו ליד אבותינו הבילויים, כקוטלי-קנים ושלי-מזלים גמורים.

מי חשב אז על החזקת-רכב ואש"ל מלא מחוץ לעיר? תנו לגבר חנקין טוריה, פיתה חרבה עם שני בצלים וזה ישמור עליו עד צאת הכוכבים, גם אז לא ילך איש השרירים לנום שנת עמלים. לצלילי באלאליקה ולקצב קראקוביאק, ירקד עם בנות העמק עד אור הבוקר.

אכן, גזע נפילים היו אבותינו. איפה אנחנו ואיפה הם. ספר הביב לשונאי ההיסטוריה ולאהבי הזיכרונות. לא ספרות גדולה, ולא נובל בדרך, סתם שעתים מהנות של שקיעה בעבר.

פסיכואנליזה לכל

"ונשקות הרוח" של אירווינג סטון, בהוצאת סיגנט, 919 עמודים, 8.75 ל"י.

קשה להעלות על הדעת אדם שהשפיע יותר על צורת המחשבה של המאה שלנו, על הדרמה והאמנות, על הספרות והפילוסופיה, יותר מאשר הרופא היהודי הווינאי שהכריז בסוף המאה הקודמת שפעולת מוחו של האדם הרבה יותר מדי מורכבת מכדי שתיבחן רק בזכוכית מגדלת במעבדה. ואומנם, בהרבה הרבה עמל ויגע, הצליח דוקטור זיגמונד פרויד לשכנע את העולם כי לאדם יש הכרה ויש תת-הכרה, כי חוויות ילדות גורמות להפרעות בגרות וכי המין הוא כוח גורם חשוב מאוד בעיצוב האישיות. אין פלא שכאשר מקדישים לו ביוגרפיה, יש צורך לשם כך, ביותר מ-900 עמודים.

כאשר מחבר הביוגרפיה הוא אירווינג סטון, הרי שאין כל ספק כי חלק נכבד מאוד מכל העמודים הללו מוקדשים לצבעי הרקע שבו חי האדם, לטיפוסים, לאווירה, לרחובות, ללבוש, לחיי-המישפחה שלו ולבעיותיו הכלכליות היומיומיות. כי סטון הוא אחד מאותם הביוגראפים שאהבים לגלגל את חיי גיבוריהם בניחותא, תוך אהדה גלויה אליהם ואל פועלם ועין ביקורתית בכל מה שנוגע לאלה שעמדו בדרכם.

בכך, ניתן כאן להרגיש היטב, מחוץ לאידיליה המישפחתית המושלמת והוורודה שמצטיירת מתוך הספר, נתקל פרויד רק

זמר ויליאמס לא להרגיז אוזניים

באנשים קטנים ממנו, אשר מתוך חוסר בינה לא הצליחו להבין לרוחו, או התנגדו לו מתוך קנאה וצרות אופק.

כך למשל מתקבל קארל יונג כבוגד לא אלגנטי במיוחד בתורת רבו ומורו (אחרי שבגד גם בכמה מידידיו האחרים), ואילו אלפרד אדלר, פשוט סובל מרגשי נחיתות, ולכן מסתייג מפרויד.

ברור שבתנאים כאלה, קשה לקרוא לתשוקות הרוח ביוגרפיה מדעית, אולם כל חובבי הביוגרפיה הרומאנטית, לא יוכלו להתלונן, וינה של סוף המאה ה-19 מצטיירת בקווים חיים (בעזרתם הפעילה של סטפן צווייג וארתור שניצלר), הטיפוס מלא וגדוש פרטים, אותם חקר סטון ומסקינה רבה במשך שנים. המלאכה נעשתה היטב ואין פלא שהתוצר צעד בראש מיצעד הספרים במשך חודשים רבים.

תקליטים

הסנדק לאור הנר

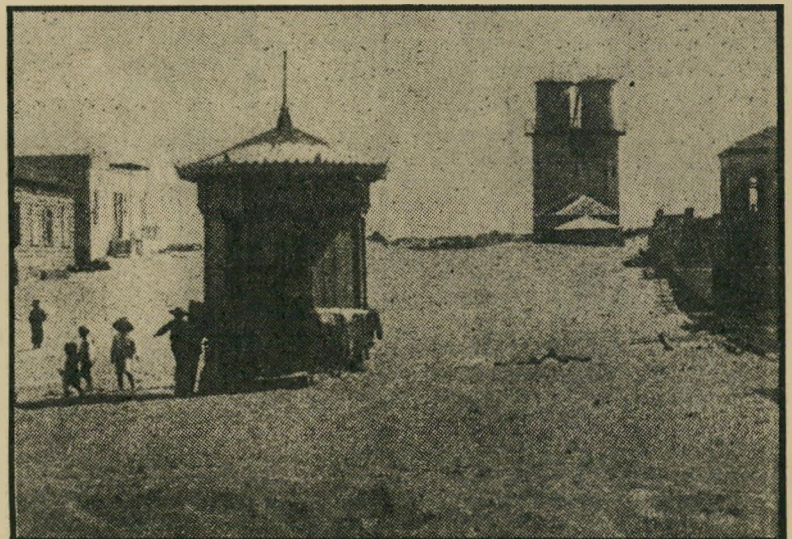
אנדי ויליאמס: נושא תאחבה מתוך "הסנדק", סי.בי.אס. 64869.

כמובן שהוא נימצא כאן, הנושא מתוך הסרט הסנדק, וכי איך אפשר בלעדיו כשכל זמר ראוי לשמו וכל להקת-זמר מחוץ אל חוף, מציעה את הטיפול האישי שלה ללהיט המבוקש ביותר של העונה?

אנדי ויליאמס הוא מומחה ללהיטי הר' עונה, ובעיקר לאותם להיטים שבורכו ב' מוסיקה רוגעת ומישפחת, המאפשרת ל' קול הקטיפה המסוכר שלו להפגין את מלאו כוחו.

ויליאמס הוא ג'נטלמן אמריקאי גנון שאינו אוהב להרגיז את האוזניים הרגי' שות של גיאלי ה-40' בעיבודים חדשניים, או מקוריים מדי. אך הוא גם אינו כוחל בבנות הטיפש-עשרה הרומנטיות. התוצאה של שפע כוונות טובות אלה, היא תקליט חדש, ובו כמה שירים יפה-פיים, מלבד הסנדק המפורסם.

שירים דוגמת עד שיגיע זמןך ללכת מאת הזמרת האינדיאנית הידועה, באפי סינטרמיי, נושא תאחבה של מישל לג' רנד מתוך קיץ 42, ושירו של ג'ון לנון (המשך בעמוד 12)

שרות-יוטשיוד בראשית המאה עם זיכרונות זקנים